

תת"ע (עכו) 13244-08-24 - חגי אוחנונה נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 13244-08-24 - חגי אוחנונה נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 13244-08-24

חגי אוחנונה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[14.08.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 10.6.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 3.8.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).
את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

תחילה יודגש כי המבקש לא תמך את טענותיו בתצהיר, בניגוד לכללים אשר הוטו בפסיקה, ועל אף החלטת בית המשפט לעשות כן; ראה בהקשר זה את עניין איטליא אשר צוטט לעיל, וכן רע"פ 2474/118 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל (26.7.18), ורע"פ 1771/19 ליאור עבדי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.7.2019) הדנים בחובה לצרף תצהיר לבקשה מסוג זה בה מועלות טענות עובדתיות.

הגם שלא צורף תצהיר לבקשת המבקש, בחנתי את טענות המבקש לגופן.

1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

המבקש טען כי לא זומן כדיון. דין טענה זו להידחות שכן עסקינן בהזמנה לדיון שנמסרה לידי של המבקש במעמד ביצוע העבירה; אדגיש כי המבקש אמנם זומן תחילה לדיון ביום 30.9.2024 אולם מקום שהמבקש ידע, גם ידע, כי הדיון לא התקיים לאור מצב החירום אשר הוכרז במדינה, מצופה היה ממנו לעקוב אחר מועד הדיון שנקבע ולא לשבת בחיבוק ידיים במשך כתשעה חודשים, שכן הדעת נותנת שדיון שנדחה יקבע שוב. על כן טענת המבקש לפיה אישור המסירה הנוגע לשיבת 10.6.2025 חזר בציון "מען בלתי מספיק", אין בה כדי להועיל לו. זאת ועוד, על פי הפסיקה, ניתן לשפוט אדם בהעדר בהסתמך על אישור מסירה לדיון קודם, ראה לעניין זה עפ"ת 35244-01-24 טל אבירם נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"בהעדר התייצבות המערער לדיון שהתקיים, בית המשפט קמא רשאי היה לדון אותו בהעדרו. לעניין זה אין נפקות אם הכרעת בית המשפט קמא תינתן בדיון אליו המערער לא התייצב, או במועד מאוחר יותר".

לאור האמור, אני קובעת כי המבקש זומן כדיון ולא הצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקש בהעדרו?

המבקש כלל לא הכחיש את ביצוע העבירה ואף לא העלה טענות הגנה כלשהן; ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

אם כך, המבקש כאמור, לא הכחיש את ביצוע העבירה, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין. לאור כל האמור, הבקשה נדחית, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.
ניתנה היום, כ' אב תשפ"ה, 14 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.